

Dampskibsfiskeindustrien. Det er klart, at man lige over for Dampskibe og Aktieselskaber maa have ganske anderledes klækkelige Bøder end lige over for den enkelte Mand, som ved Haandkraft tager Sten fra Havbunden. En lille Bøde vil et stort Aktieselskab selvfølgelig kun le af. Dette har imidlertid indgivet mig den Tanke, om man ikke her kunde gaa den samme Vej, som man gik i Fjor, den Gang man gjorde en Forandring i Fiskeriloven af 5te April 1888 om Forhøjelse af den fastsatte Straf, for saa vidt angaar ulovligt Fiskeri med Trawl. Det var et lille Lovforslag, som blev gennemført lige mod Slutningen af Samlingen i Fjor, og der blev Bøden sat indtil 4,000 Kr., og der blev indført den Bestemmelse, at ved Straffens Fastsættelse vil der som skærpene Moment være at tage Hensyn til, om det ulovlige Fiskeri er foregaaet ved Dampkraft. Disse Ord forekomme mig at passe næsten ordret ind i dette Lovforslag, og jeg henstiller til Overvejelse, om man ikke paa den Maade kunde vise, at man ikke vil Smaafolk til Livs, men at det er de store Overgreb og den Industri, som medfører den store Fare for Kysten, som bør bremses ved store Bøder.

Det gamle, omstridte Spørgsmaal om den tørre Strandbred skal jeg ikke her i Dag komme nærmere ind paa. Ærede Medlemmer ville genfinde det her i Lovforslaget, om end under en noget anden Form end i Fjor. I Fjor var det efter min Opfattelse uacceptabelt, som det var oversendt fra Folketinget, idet der i sidste Øjeblik i Folketinget var indsat en Bestemmelse om, at Trediemand skulde have Lov til at fordre Forbud nedlagt paa Kysten, altsaa ikke alene Ejeren, men ogsaa hans Nabo. Det gjorde det ganske uacceptabelt, at Tredjemand skulde kunne tvinge mig til ikke at borttage Materialier paa den Del af min Ejendom, den tørre Strandbred, som kom ind under Forbudet. Her foreligger Sagen i en anden Form, og jeg maa erklære, at jeg for mit Vedkommende ikke skal gøre Indsigelse mod Forslaget, som det her foreligger. Det vilde interessere mig at høre Udtalelser fra juridisk Side her i dette høje Ting. Kan man fra juridisk Side gaa med til Forslaget, som

det her foreligger, skal jeg ikke gøre nogen som helst Indsigelse derimod.

Efter den Stilling, det høje Ting indtog til Lovforslaget i Fjor, og efter den Henstilling, Flertallet rettede til den højtærede Landbrugsminister, tør man jo vel nok gaa ud fra, at her i Tinget vil dette Lovforslag blive forhandlet med Velvillie og have god Udsigt til at blive gennemført. Men dermed er jo Sagen ikke afgjort; Spørgsmaalet er, om det nu ogsaa kan gennemføres i det andet Ting. Herom har jeg ikke nogen Mening. Den politiske Atmosfære er jo ikke god lige over for større Lovforslag, og jeg tror, at dette Lovforslag vil blive ført ind under de betydeligere Lovforslag. Efter min Opfattelse bør det ogsaa absolut henføres under de Lovforslag, som have Betydning for vort Land. Jeg skulde meget beklage, om dette Lovforslag af andre Grunde ikke skulde kunne gennemføres. Jeg tror, at skulle vi paa 5te Aar begynde paa Arbejdet med dette Lovforslag, vil det ende med, at det bliver sat op paa Hylden mellem saa mange andre kære Minder og aldrig bliver til noget som helst. Jeg vilde beklage det, fordi det erkendes fra alle Sider, at Loven af 25de Januar 1862 er ganske utilfredsstillende; den er utilfredsstillende fra Stenfiskernes Side. Det viser sig allerbedst ved Fremsættelsen af det Lovforslag, som oprindeligt blev fremsat i 1897, og som danner Grundlaget for dette. Det er utilfredsstillende fra Lodsejernes Side, fra hvem der stedse føres Klager over, at de ikke blive tilstrækkelig beskyttede, særlig fordi samtlige Sager efter Loven af 23de Januar 1862 ere private og ikke offentlige Politisager. Det er næsten umuligt at ramme Overgreb mod Loven, baade fra Stenfiskernes Side, som man ikke kan faa fat i, da de ligge ude paa Havet, og fra Lodsejernes Side, fra Strandkystejernes Side, som heller ikke kunne paatales, fordi det er dem selv, der skulle paatale de Overgreb, de selv begaa, hvilket man jo dog i Almindelighed tør antage efter almindelig Menneskekundskab ikke vil finde ret hyppigt Sted. Og Loven er ogsaa demoraliserende. Den virker demoraliserende paa Fiskerne, fordi de vel vide, at selv om de begaa Lovovergreb, kunne de ikke ram-